

skulde der ogsaa bringes Ofre fra begge de interesserede Parters Side, baade Kapital og Arbejdere.

Det ærede Medlem sagde endvidere som en Slags Rettelse til mig, at Toldspørgsmaalet rejstes ikke, da Spørgsmaalet om Guldtolden blev sat paa Dagsordenen her i Samlingen 1923—24, og det kan det ærede Medlem jo for saa vidt have Ret i. For det er jo ganske rigtigt, at vi har hørt toldpolitiske Taler fra konservativ Side ogsaa i de første Aar under Ministeriet Neergaard og en større Tale af det ærede Medlem Hr. Drachmann, jeg tror i Efteraaret 1922; men det toldpolitiske Spørgsmaal rejstes jo først med Kraft, saa at det kom til at betyde noget, i 1924 — og det er det, der interesserer mig i dette Forhold — og rejstes paa en saadan Maade, at det maatte faa politisk Betydning. For derigennem, at det konservative Folkeparti rejste Spørgsmaalet om Guldtolden i 1924, tilkendegav det i Virkeligheden, at det ikke ønskede at fortsætte Samarbejdet med Venstre paa det Grundlag, som havde været til Stede i de foregaaende 4 Aar.

Det er det virkelige Forhold, og derfor er det, jeg for mit Vedkommende hævder, at Toldspørgsmaalet virkelig blev sat paa Dagsordenen gennem det Krav om Guldtolden, der rejstes fra konservativ Side i 1924. Men for øvrigt er det jo mindre væsentligt i dette Øjeblik, nu har jo Toldspørgsmaalet været paa Dagsordenen siden, og det synes vedblivende at skulle være det. Men der er unægtelig, efter min Opfattelse, ikke særlig meget, der tyder paa, at det konservative Folkeparti skulde faa megen Glæde af sit Arbejde for udvidet Toldbeskyttelse og megen Fremgang for de Tanker i de Aar, der kommer, naar man ikke i den forløbne Vinter har kunnet naa et Resultat under Forhandlingerne med en Regering, som jo Gang paa Gang har udtrykt sin Sympati om ikke for direkte Toldforanstaltninger, saa alligevel for Foranstaltninger i Retning af dem, man fra konservativ Side ønsker i dette Spørgsmaal.

Pürschel: Der bliver jo sikkert i Morgen Lejlighed til at drøfte de Problemer nærmere, som det ærede Medlem Hr.

Slebsager nu søgte at rejse. Jeg skal kun her ganske kort slaa fast, at naar det ærede Medlem nu sagde, at det konservative Parti ved at stille Forslaget om Guldtolden i sin Tid, for et Par Aar siden, tilkendegav, at det ikke agtede at fortsætte Samarbejdet med Venstre paa den Maade, som det hidtil er sket, saa er det i Dag første Gang, vi hører det i den danske Rigsdag.

Slebsager: Jeg skal lade være usagt, hvorvidt det er første Gang, det ærede Medlem hører det i den danske Rigsdag, men selv om det er første Gang, det ærede Medlem hører det, saa er det jo rigtigt alligevel. For Forholdet er jo dette, at den Gang forelaa der Planer om Ordningen af vore Valutaforhold, og da vilde det konservative Folkeparti ikke samarbejde med Venstre paa dette Grundlag, men rejste sit eget Forslag om Guldtolden. Alle ved jo, at dette under Valgkampagnen i 1924 gav Anledning til meget skarpe Diskussioner mellem konservative Folketingsmænd og Valgkandidater og Venstremænd Landet over.

Pürschel: Jeg havde Lejlighed til at deltage i denne Valgkamp overfor Ministeriets Chef; vi var opstillet i de samme to Valgkredse, og jeg hørte ikke under hele Valgkampagnen et Ord om det, det ærede Medlem Hr. Slebsager nu siger.

Drachmann: Jeg skal ikke blande mig i den storpolitiske Vending, Debatten nu har taget, ud over at fremhæve som min beskedne Betragtning, at det borgerlige Samarbejde sikkert var blevet fortsat, hvis de borgerlige Partier var kommet ind med et Flertal i 1924, og det vil det ogsaa nok blive i Fremtiden, naar vi nu om et Par Aar kommer igen. Hvem der kommer til at præge Samarbejdet stærkest, vil ligeledes afhænge af, hvem der kommer ind i mest forstærket Skikkelse.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg angaaende selve Dagsordenen sige, at naar han paastaar, at jeg ikke kunde se nogle praktiske Vanskeligheder, den Gang Tilskudsordningen forelaa, men først havde opdaget dem senere, da disse Mennesker